

ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΑΓΓΙΖΕΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ

Βύτερος Ιωάννης Αγγελιδάκης

ομβόκη

λόγους του αποστόλου Παύλου στους χριστιανούς της εποχής του και διαχρυσικά σε όλους τους πιστούς όλων των εποχών, όπως έδω στην Αθήνα.

Η κεντρική σύνθεση αποδίδει το όραμα του Πρόκλου, σύμφωνα με το οποίο ο Απόστολος Παύλος υπαγορεύει στον Χρυσόστομο το λόγο του Χριστού και ο λόγος μετατρέπεται «σε κρουνούς ύδατος ζώντος», απ' όπου πίνουν και ξεδιψούν όλοι οι Χριστιανοί, κληρικοί και λαϊκοί. Κατά τον Αθανάσιο Παλιούρα, Ομ. Καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, το γεγονός ιστορήθηκε από τους ζωγράφους ήδη από τον 11ο αιώνα, (μέσα σε ένα γραφείο). Σύμφωνα με τον ανώνυμο βιογράφο, όταν ο Χρυσόστομος ολοκλήρωσε το έργο της έρμηνείας των επιστολών του Αποστόλου Παύλου, ευχαρίστησε πρώτα τον Θεό και ύστερα τον ίδιο τον απόστολο με τα παρακάτω λόγια: «...τό πτυχίον (έννοει το χειρόγραφο με το έρμηνευτικό του έργο) εις χείρας λαβών, τη του Παύλου εικόνα προσατενίσας έφη, δέχαιο Παύλε, των παρ' έμου πόνων και ών έχων τό τιμιώτατον δώρημα...», Η. SAVILE, Ιωάν. του Χρυσόστομου τά εύρισκόμενα.

Σε δεύτερη φάση στο Ναό μας συμπληρώθηκε ή εικόνα με την μετατροπή της απόληξης του ειληταρίου σε κρουνούς ύδατος, ενώ γύρω ομάδες ιερέων, ιεραρχών, ψαλτών και πιστών με τίς χουφτες των χεριών τους ή με ποτήρια πίνουν από τους «ποταμούς της σοφίας». Η δεύτερη αυτή φάση δέν είναι άσχετη προς την ύμνολογία που αναφέρεται στην Κοίμηση (13 Νοεμβρίου) αλλά και στην ανακομιδή των λειψάνων (27 Ιανουαρίου) του Χρυσόστομου... «ποταμούς δογμάτων τη Εκκλησία προχέεις, έξ ών πάντες οι διψώντες άντλούμεν νάματα χρυσόρρειθρα, Χρυσόστομε». Τό θέμα ονομάστηκε «ή πηγή της Σοφίας». (Η ύπερβαση του έφήμερου μέσα από την εικονογραφία των τριών Ιεραρχών, Ιωάννινα 1992, Αθαν. Παλιούρα).

Στην άνω δεξιά γωνία, μέσα σε δόξα καθημενος ο Ιησούς Χριστός μετά των αγγέλων αυτού εύλογει αφήνοντας την δόξα του μέχρι τό Χρυσόστομο. Τό όλο σκηνικό συνδέει άρρηκτα την Ακρόπολη, τό Ηρώδειο, την παλαιά Αθήνα και την σύγχρονη σε μία διαχρονική κατάσταση που οδηγεί στο χώρο του Θεού.

Οί ξυλογλυπτικές έργασίες είναι αξιοθαύμαστες. Ποιά ή φιλοσοφία και ποιός ό δημιουργός τους;

Τό 2004 κατασκευάζονται και τοποθετούνται όλα τά ξυλόγλυπτα, τά όποια είναι δρύινα και έργα του Θαυμάσιου και καταξιωμένου ξυλογλύπτου Ευάγγελου Καβρουλάκη, από τά Χανιά Κρήτης. Τό καταπληκτικό Τέμπλο με την μεγαλειώδη Ωραία Πύλη, που έχει

άνοιγμα δύο όγδόντα (2,80), τά βημόθυρα με τον Ευαγγελισμό και τους τέσσερεις Ευαγγελιστάς. Με παραστάσεις και λεπτομέρειες ξυλόγλυπτες, Όπως: Η Αγ. Τριάδα, Όσπερ πελεκάν, Άμνοι όρώντες τον Τ. Σταυρόν, Όσπερ έλαφος διψώσα, Σταυρός διακοσμητικός, Περιστερά διψώσα, Ό Καλός Ποιμήν, Η Γέννησις, κ.ά. Οί θυρες στον Πρόναο, στην νότια και στη βόρεια πλευρά του Ναού, τά Άναλόγια, οί Ντουλάπες του Ιεροϋ κ.ά. Η φιλοσοφία της έπιλογής του Ξυλόγλυπτου Τέμπλου είναι ότι δένει με την Άγιογραφία, ζεσταίνει τό χώρο και βοηθά στην απόδοση του Ήχου.

Ποιά είναι ή λατρευτική και πνευματική ζωή της Ένορίας σας;

Η Ένορία ήταν και είναι τό πιο μικρό κύτταρο της Εκκλησίας, του σώματος του Χριστού. Ός κύτταρο, ή Ένορία ζει και λειτουργεί όντας όργανικό μέλος ενός συνόλου. Με την έννοια αυτή, ό Ναός λειτουργεί ως «έφημερεύον νοσοκομείον», διότι ό ιερέας-έφημεριος είναι διαθέσιμος στις τακτικές ή έκτακτες πνευματικές ανάγκες των ένοριτών του. Μέσα στο Ναό ό ιερέας είναι λειτουργός του Θεού, τελει δηλαδή τίς ιερές ακολουθίες και τά ιερά Μυστήρια. Έξω από τό Ναό, εκφράζει και πραγματώνει την κίνηση της αγάπης του Χριστού, περιθάλλει και προστατεύει τά πρόσωπα των πιστών της ένορίας του.

Στην Ένορία μας οί ποιμαντικές δραστηριότητες εκφράζονται μέσα από τή λατρεία, την κατήχηση, τό θείο κήρυγμα, την έξομολόγηση, την χριστιανική άγωγή των νέων, και των μελλονύμφων. Την ένοριακή σύναξη μελέτης της Αγίας Γραφής, τή χορωδία, τους παραδοσιακούς χορούς, της προσκυνηματικές εκδρομές τίς συνάξεις φοιτητών και εκπαιδευτικών, με την αίμοδοσία, και τό προνοιακό έργο του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου, και τά δέματα αγάπης. Με την ίδρυση σχολών και σεμιναρίων π.χ. Σχολή Λειτουργικής Γλώσσας, Πρακτική άσκηση φοιτητών του τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ.ά.

ούρανών, κυρίαρχη μορφή της εικονογραφίας στα Άγια των Αγίων. Δέν τελει άπλως τά μυστήρια της Εκκλησίας ως ένας κοινός «ιερέας», αλλά τελεσιουργεί ως «άρχιερέας» τό μυστήριο της σωτηρίας. Στο πρόσωπο της Παναγίας άνακεφαλαιώνεται ή αγιότητα της Εκκλησίας και όλων των πιστών. Γι' αυτό στο πρόσωπό της βιώνονται από έμάς και άνακεφαλαιώνονται όλες οί χαρακτηριστικές λειτουργίες της ζωής της Εκκλησίας. Η Παναγία άνακεφαλαιώνει την πίστη, την αγιότητα και την καθαρότητα όλων μας. Είναι για μάς χάρις και έλεος.

Ποιά ή έννοια και ή σημασία της παρουσίας του Αποστόλου Παύλου στην κεντρική σύνθεση, πίσω από τον ιερό Χρυσόστομο; Ο Ιωάννης ό Χρυσόστομος έρμηνεύει τους

